

F. t. konkurrencelov.

Til § 10. Erstatning.

Efter denne bestemmelse kan der tilkendes en erstatning på indtil 10.000 kr., såfremt en person eller erhvervsvirksomhed har lidt skade ved en overtrædelse af loven, men bevis for skadens omfang ikke kan føres. Denne regel er gjort anvendelig også i sager, der anlægges i henhold til forslaget § 1, men svarer i øvrigt til konkurrencelovens § 17, stk. 5, dog at maksimumsbeløbet er foreslået hævet fra 1.000 kr. til 10.000 kr.

Til § 11. Påtale.

I henhold til paragraffens 1. stk. skal overtrædelser af forslaget § 3 (erhvervshemmeligheder), § 4 (tekniske tegninger m. v.) og § 7, stk. 1 (kendetegn) samt af de i medfør af forslaget § 7, stk. 3 (emballagebeskyttelse) udfærdigede forskrifter undergives privat påtale. Sagerne i medfør af disse bestemmelser vil normalt blive rejst af den forurettede, og der udkræves ikke nogen tilslutning fra organisationer og lignende til søgsmål, således som det er tilfældet efter den gældende lov.

I paragraffens stk. 2 foreslås det, at overtrædelse af lovens §§ 2, 5, 6 og 7, stk. 2 er undergivet offentlig påtale.

Efter udvalgets lovudkast § 9, stk. 3, er overtrædelse af udkastets § 2 undergivet såvel privat som offentlig påtale, og dette forslag er nærmere motiveret i betænkningens afsnit 158.

Under hensyn til den betydning, der må tillægges bestemmelsen i forslaget til § 2 med hensyn til forbrugerbeskyttelsen, er det fundet rigtigt i paragraffens stk. 2 at foreslå, at overtrædelse af lovens § 2 er undergivet offentlig påtale, men således at der gives den særlige bestemmelse, at overtrædelser, der består i skadelig omtale af en anden erhvervsdrivende, eller af forhold, der særlig angår ham, er undergivet privat påtale. Ved disse sidstnævnte overtrædelser vil sædvanligvis ingen almen interesse være krænket, og det bør derfor overlades til den forurettede selv at forfølge sagen.

Det forudsættes, at det offentlige altid rejser sag efter forslaget § 2 i tilfælde, hvor der ved overtrædelse af bestemmelsen er sket en krænkelse af de hensyn til beskyttelse af det købende publikum, som ligger til grund for bestemmelsen.

Efter forslaget § 3 skal offentlig påtale af overtrædelse af loven inden for det i retsplejelovens § 9, stk. 2, nævnte område ske ved sø- og handelsretten i København, såfremt fagkundskab til han-

delsforhold skønnes at være af betydning for sagens behandling.

Ændringen i forhold til det i folketingsåret 1966-67 fremsatte lovforslag skyldes de ved lov nr. 151 af 10. maj 1967 gennemførte ændringer af retsplejelovens bestemmelser om sø- og handelsretten i København.

I § 9, stk. 4 i udvalgets lovudkast er der foreslået adgang til intervention i straffesager, og udvalget har nærmere begrundet dette forslag i betænkningens afsnit 161. Justitsministeriet har imidlertid ment, at en sådan interventionsadgang ikke er forenelig med de almindelige principper for strafferetsplejen, og udvalgets forslag herom er derfor ikke medtaget i lovforslaget.

Til § 12. Ikrafttrædelse m. v.

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft den 1. januar 1968.

Af hensyn til de lotteriarrangementer, der måtte være forberedt, er dog ikrafttrædelsen af forslaget § 5 udskudt til 1. juli 1968, således at der levrnes tid til en afvikling. Det er endvidere fundet hensigtsmæssigt, at handelsministeren fastsætter tidspunktet for ikraftsættelsen af forslaget § 6, idet der i henhold til denne bestemmelse skal fastsættes en værdigrænse.

Ved bestemmelsens stk. 2 ophæves den hidtil gældende lovgivning på området. Det bestemmes endvidere, at de i medfør af den hidtil gældende lovgivning udfærdigede forskrifter forbliver i kraft indtil videre. De nævnte forskrifter er foruden de i betænkningens afsnit 157 og i betænkningens bilag 7 nævnte følgende:

Bkg. 487, 21. september 1918: Sifoner, patentflasker kasser til øl og mineralvand.

Bkg. 304, 4. oktober 1938: Mælkeflasker m. v.

Bkg. 305, 4. oktober 1938: Øl- og mineralvandsflasker.

Bkg. 118, 7. april 1954: Kommunevåben og -segl.

Det foreslås i stk. 3, at tidspunktet for lovens ikrafttræden for Færøernes vedkommende kan fastsættes ved kgl. anordning, hvorved endvidere kan fastsættes sådanne afvigelser fra lovens bestemmelser, som forholdene måtte tilsi. Det bemærkes, at den gældende konkurrencelov ved kgl. anordning af 21. september 1960 blev sat i kraft i Grønland med virkning fra den 1. oktober 1960, og at en særlig ikrafttrædelsesbestemmelse for Grønlands vedkommende derfor er uforuden.